

dentligt og fornuftigt bidrag og forhåbentlig også bidrage til skabelsen af noget, der også kan blive en varig fred i Mellemøsten.

Kl. 10.20

Så vi bakker fuldt og helt op om beslutningsforslaget og er stolte af den indsats, som vores folk kommer til at yde i det her. Vi tiltræder.

Formanden:

Tak til hr. Morten Helveg Petersen. Er der flere ordførere? Hr. Rune Lund som ordfører.

Rune Lund (EL):

Som Enhedslisten fremførte under førstebehandling i fredags, var det et stort fremskridt, at det lykkedes at stoppe kampene med resolution 1701 fra FN's Sikkerhedsråd den 11. august, men det er altså ikke nok med den resolution, for hvis ikke der kommer en retfærdig fred, så bliver der jo blot tale om en pause før den næste krig.

FN's sikkerhedsresolution 1701, som det her beslutningsforslag, B 146, bygger på, er, hvordan man end vender og drejer det, ensidigt til Israels fordel og helt og aldeles ubalanceret. Det handler om, at det internationale samfund skal garantere Israels sikkerhed på nordgrænsen, men der stilles ingen klare krav til Israel om at bidrage til en varig fred, f.eks. ved at opfylde FN's resolutioner og trække sig tilbage fra de besatte områder. Vi snakker om alle de palæstinensiske områder, vi snakker om Shebaa Farms, og vi snakker om Golanhøjderne i Syrien.

Da det er sådan, at den fortsatte israelske besættelse er det primære grundlag for den tilbagevendende vold i Mellemøsten, vil en indsats og en hel masse resolutioner, som ikke løser de her problemer med besættelserne, ikke have nogen chance for at skabe en varig fred; tværtimod vil det styrke Israels fortsatte besættelse.

Den indsats, der ligger nu, kan vi altså ikke støtte, og som vi sagde under førstebehandlingen i fredags, tror vi ikke på, at den bidrager positivt til en retfærdig løsning på konflikterne i Mellemøsten.

Vi vil til gengæld opfordre regeringen til, som jeg også nævnte under førstebehandlingen, at arbejde for en ny resolution i FN's Sikkerhedsråd, som forpligter Israel til at sætte sig til forhandlingsbordet med Syrien, Libanon og palæstinenserne om en fred på grundlag af resolution 242, som går ud på, at Israel skal anerkender grænserne fra 1967, trække sig tilbage til de grænser og droppe alle ulovlige besættelser. An-

dre relevante resolutioner skal også ind i den sammenhæng.

Ubalancen i resolution 1701 er stor, og der er mange konkrete eksempler på, at der kunne have været vedtaget en anden resolution, som havde været mere balanceret. Hizbollah kræves afvæbnet, det er fint, men der er kun korte formuleringer om, at Israel skal opfylde de internationale resolutioner og f.eks. forlade Golanhøjderne og Vestbredden. Der står *intet* om krigsskadeerstatninger i sikkerhedsresolutionen. Libanon er blevet bombet tilbage til stenalderen. Hvem skal betale for det? Ja, det ville være meget naturligt at sende regningen til Israel, men det står der ikke noget om i resolutionen.

Der er lavet en sikkerhedszone i det sydlige Libanon, men hvorfor er der ikke en sikkerhedszone i det nordlige Israel? Det ville da have været fornuftigt i det mindste at lave en fifty-fifty-sikkerhedszone.

Hvorfor er der ikke tale om, at de skyldige i krigsforbrydelser skal straffes? Og det gælder de folk, der står bag krigsforbrydelser i Israel så vel som dem, som har begået krigsforbrydelser inden for Hizbollah.

Hizbollah skal som det femte punkt forhindres i at skaffe sig våben, det er glimrende, men hvorfor skal Israel ikke forhindres i at anskaffe sig klyngebomber, klyngebomber, som de har brugt til at bombe civile boligkvarterer med, klyngebomber, som er blevet brugt til at begå krigsforbrydelser med?

Man bliver nødt til at slå fast, at kun ved at løse de grundlæggende uretfærdigheder og gøre en ende på den israelske besættelse af Golanhøjderne, Shebaa Farms og de palæstinensiske områder kan vi bremse tilgangen til de ekstreme grupper og bevægelser i regionen, som eksisterer, og sikre en varig fred til fordel for alle befolkningsgrupper.

Som Enhedslisten også fremførte under førstebehandlingen, ville vi gerne have stemt for det her forslag, hvis det havde været et balanceret forslag bygget på en balanceret resolution, men jeg bliver nødt til at sige, at vi ikke kan tage ansvar for og stemme for noget, som bygger på, at den ene part har givet sig, fordi den er blevet bombet tilbage til stenalderen. I og med at der er de ubalancerede i resolutionen, står vi også i en situation, hvor denne her resolution, som den ligger her, ikke bliver andet end et plaster på et åbent benbrud; det bliver en pause før den næste krig.

Men o.k., vi skal også se fremad, og selv om Enhedslisten ikke kan støtte det her, har jeg da